



# Calculator de Polinoame



-Documentatie-

Ana-Maria Cusco

An academic: 2020 – 2021



## Cuprins

1. Obiectivul temei.....	3
2. Analiza problemei, modelare scenarii, cazuri de utilizare.....	4
3. Proiectare (decizii de proiectare, diagrame UML, structuri de date, proiectare clase, interfete, relatii, packages, algoritmi, interfata utilizator) .....	9
4. Implementare.....	14
5. Rezultate.....	18
6. Concluzii.....	19
7. Bibliografie.....	20



## Obiectivul Temei

În matematică, un polinom este o expresie formată din variabile (numite și nedeterminate) și coeficienți, care implică doar operațiile de adunare, scădere, multiplicare și exponențiere întreagă non-negativă a variabilelor. Un exemplu de polinom al unui singur  $x$  nedeterminat este  $x^2 - 4x + 7$ . Polinoamele apar în multe domenii ale matematicii și științei. De exemplu, ele sunt folosite pentru a forma ecuații polinomiale, care codifică o gamă largă de probleme, de la probleme de cuvinte elementare la probleme științifice complicate; acestea sunt utilizate pentru a defini funcții polinomiale, care apar în setări variind de la chimie și fizică de bază la economie și științe sociale; acestea sunt utilizate în calcul și analize numerice pentru a aproxima alte funcții. În matematica avansată, polinoamele sunt folosite pentru a construi inele polinomiale și soiuri algebrice, care sunt concepte centrale în algebră și geometrie algebrică.

### Proprietăți elementare ale polinoamelor:

- Suma a două polinoame este un polinom
- Diferența a două polinoame este un polinom
- Produsul a două polinoame este un polinom
- Impartirea a două polinoame este un polinom
- Derivata unui polinom este un polinom
- Primitiva unui polinom este un polinom <sup>[1]</sup>

Obiectivul temei îl reprezintă dezvoltarea unei aplicații – un “Calculator de Polinoame”, folosindu-se paradigma programării orientate pe obiecte, mai specific limbajul Java.

Scopul aplicației Java, ce va fi detaliată în cele ce urmează, este de a simplifica operațiile cu polinoame, și de a facilita interacțiunea cu aceste expresii algebrice utilizând o interfață grafică cât mai prietenoasă pentru utilizator și cât mai simplă de utilizat.

Astfel aplicația își propune să ofere suport pentru realizarea operațiilor cu polinoame cu coeficienți întregi după cum urmează: adunarea, scăderea, înmulțirea, împartirea a două polinoame precum și integrarea sau derivarea acestora.



## Analiza problemei, modelare scenarii, cazuri de utilizare

În analiza problemei am pornit de la cerințele aplicației și am încercat să înțeleg domeniul problemei pentru a putea construi domeniul soluției.

Astfel principalul obiectiv îl constituie proiectarea și implementarea unui calculator de polinoame, cu o interfață grafică dedicată care să-i permită utilizatorului să însereze polinoame, să selecteze operația matematică dorită (adunare, scădere, înmulțire, împărțire, derivare, integrare) și să vizualizeze rezultatul.

Pentru a-mi face munca cât mai ușoară și calitativă am decis să împart problema în mai multe subprobleme, pentru a identifica în prima fază cerințele funcționale ale aplicației, mai apoi cele nonfuncționale pentru o proiectare cât mai corectă a sistemului, și mai târziu o implementare ușoară, bine documentată.

Sub-obiective:

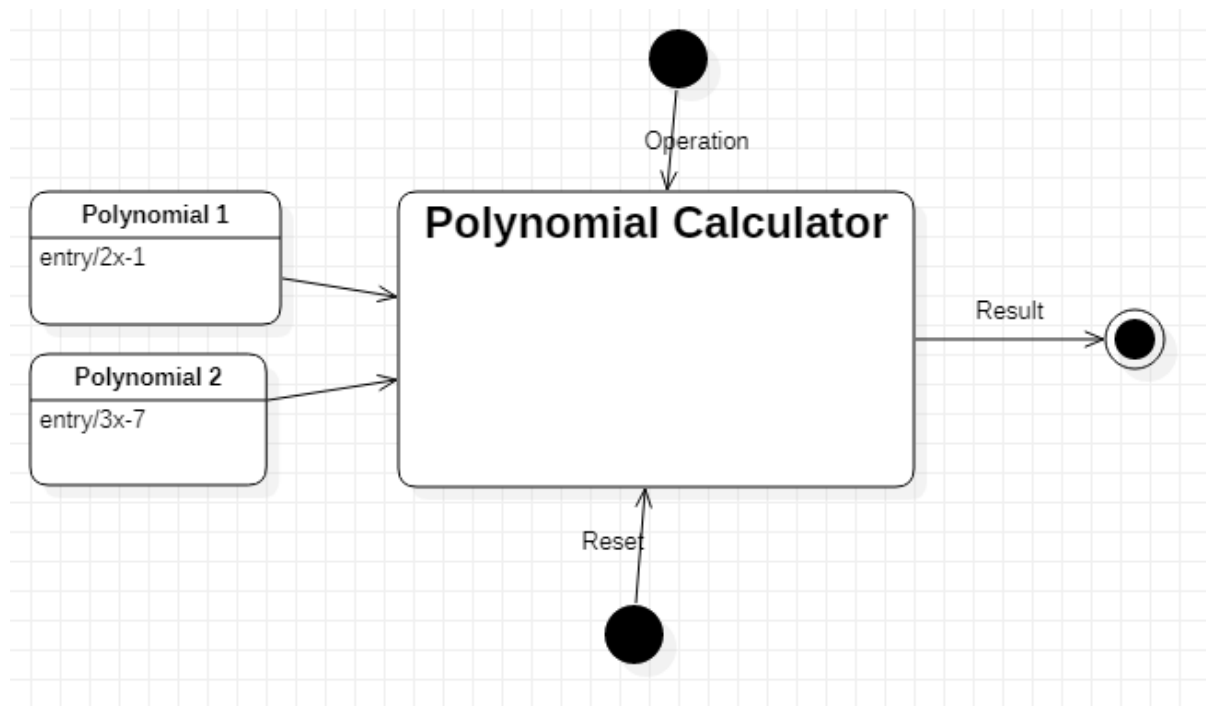
- identificarea cerințelor funcționale
- identificarea cerințelor nonfuncționale
- proiectarea soluției
- implementarea soluției
- testarea soluției

Ca și cerințe funcționale ale aplicației am identificat următoarele aspecte: utilizatorul ar trebui să poată să introducă în interfața grafică cel puțin un polinom pentru operațiile de derivare și integrare și cel puțin 2 pentru restul operațiilor, să poată selecta operația dorită și să poată vizualiza rezultatul. Input-urile sunt polinoame cu coeficienți întregi, însă în urma operațiilor de integrare sau împărțire se pot obține polinoame cu coeficienți reali, deci acest detaliu trebuie luat în considerare la proiectare. O altă cerință funcțională o reprezintă partea de tratare a erorilor care pot să apară în utilizarea incorectă a aplicației. Astfel ca utilizatorul poate introduce polinoame care nu sunt valide sau poate încerca să facă o operație care necesită 2 termeni și el introduce doar unul. În toate aceste cazuri erorile trebuie semnalate prin mesaje specifice.

Din categoria cerințelor nonfuncționale face parte complexitatea design-ului interfeței grafice, flexibilitatea aplicației.



Urmatorul pas pe care l-am facut in dezvoltarea aplicatiei a fost proiectarea unei viziuni in ansamblu a sistemului:

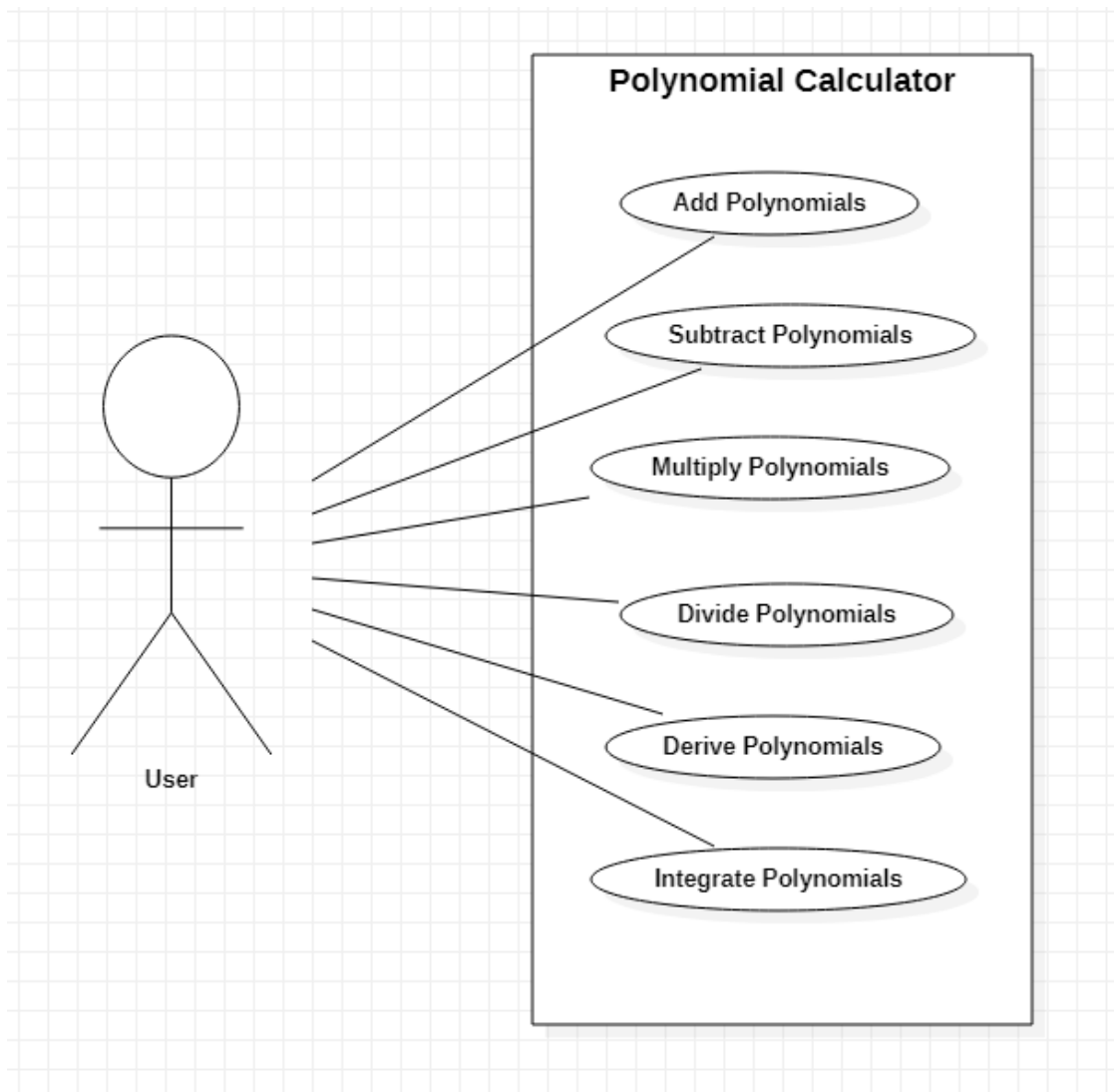


In schema de mai sus sistemul – “Calculatorul de polinoame” este privit ca o “cutie neagra” (eng. black box) care are ca si intrari cele 2 polinoame, operatia matematica dorita si inca o intrare care permite resetarea sistemului (aducerea intr-o stare cunoscuta), in cazul nostru permitandu-i utilizatorului sa efectueze diverse operatii succesiv. Astfel, in urma selectiei operatiei dorite sistemul va fi dus intr-o noua stare unde utilizatorul poate vizualiza rezultatul operatiei sau poate introduce din nou intrari.

De asemenea pentru a intelege mai bine functionalitatea si pentru a nu rata detalii importante am definit scenarii si cazuri de utilizare care vor fi detaliate in cele ce urmeaza.

### Modelare Scenarii:

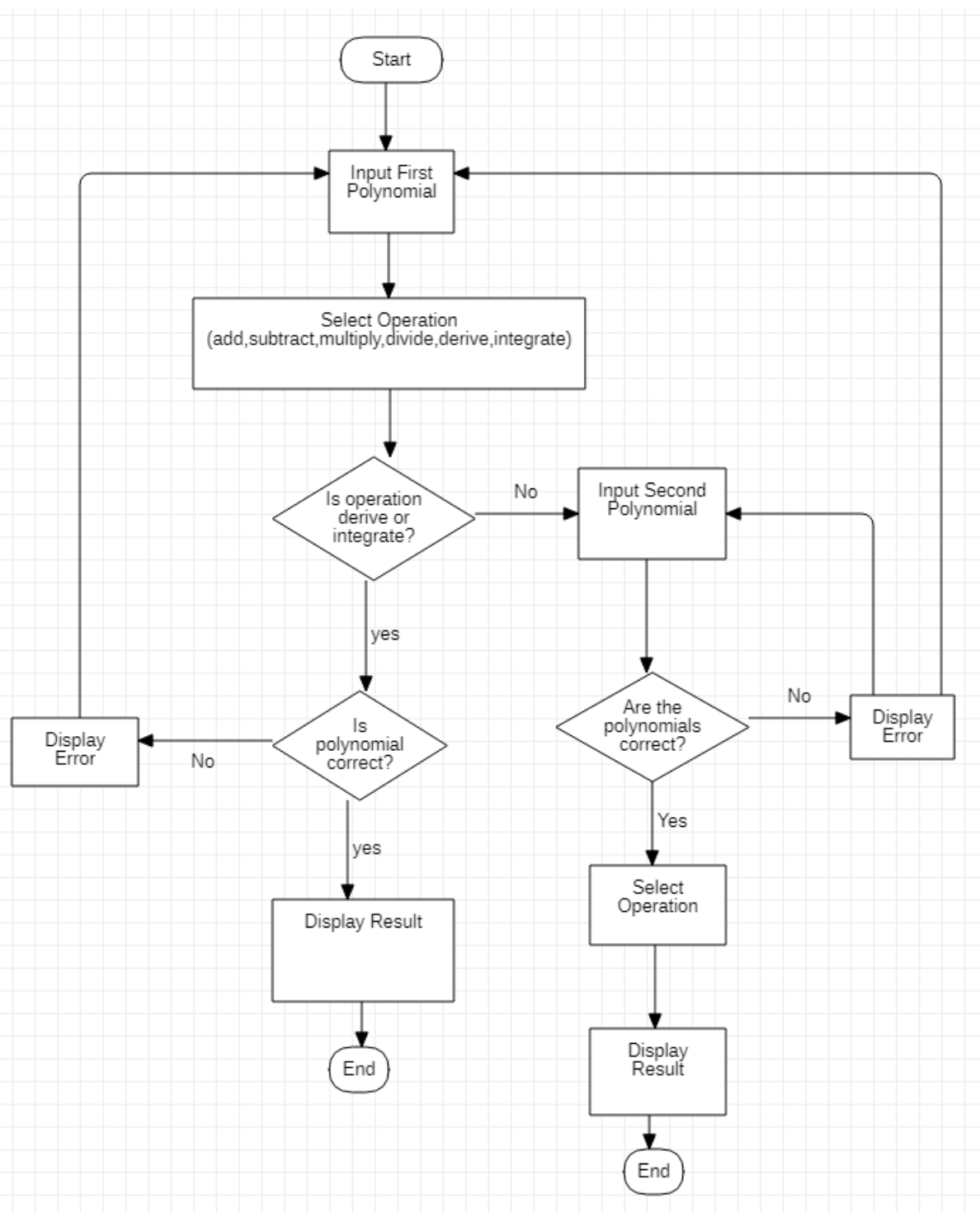
Scenariile de utilizare ale aplicatiei sunt diverse. Trebuie luate in calcul toate cazurile, si mai ales acelea in care “ceva s-ar putea sa mearga prost”. Perspectiva din care se definesc aceste scenarii este cea a utilizatorului obisnuit care interactioneaza cu aplicatia si nu a proiectantului care cunoaste detaliile interne. Utilizatorul ar trebui sa fie avertizat cu mesaje specifice de fiecare data cand utilizeaza incorect aplicatia, iar aplicatia ar trebui sa fie gata sa trateze aceste inconveniente care pot sa apara.



Interacțiunea utilizatorului cu aplicația

### Cazuri de utilizare

Cazurile de utilizare le-am încadrat în 2 categorii: cele în care utilizatorul introduce 2 polinoame pentru a efectua o operație (adunare, scădere, înmulțire, împărțire) și cele în care se introduce un singur polinom cum sunt derivarea și integrarea. Pentru fiecare dintre cele 2 cazuri se iau unele decizii în funcție de fluxul programului



Flowchart -Polynomial Calculator



Caz de utilizare: Operatii care se efectueaza pe 2 polinoame (adunare, scadere, inmultire, impartire)

Actorul principal: Utilizatorul

Scenariul de succes: Utilizatorul realizeaza operatia dorita.

- ➔ 1. Utilizatorul introduce in interfata grafice 2 polinoame
- ➔ 2. Utilizatorul selecteaza una din urmatoarele operatii (adunare, scadere, inmultire, impartire). Polinomul impartitor in cazul impartirii este diferit de 0!
- ➔ 3. Calculatorul de polinoame realizeaza operatia selectata si afiseaza rezultatul

Scenariul de esec (alternativ celui de success): Polinoamele introduse sunt incorecte!

- ➔ Utilizatorul introduce unul sau doua polinoame incorect.
- ➔ Eroarea corespunzatoare este semnalata (Polinom Incorect. | Impartire cu 0. | Camp necompletat.)
- ➔ Scenariul se intoarce la pasul 1.

---

Caz de utilizare: Operatii care se efectueaza pe un polinom (derivare, integrare)

Actorul principal: Utilizatorul

Scenariul de succes: Utilizatorul realizeaza operatia dorita.

- ➔ 1. Utilizatorul introduce in interfata grafice cel putin un polinom. In cazul introducerii a doua polinoame calculatorul va afisa rezultatul operatiei pentru primul polinom introdus.
- ➔ 2. Utilizatorul selecteaza una din urmatoarele operatii (derivare, integrare)
- ➔ 3. Calculatorul de polinoame realizeaza operatia selectata si afiseaza rezultatul

Scenariul de esec (alternativ celui de success): Polinoamele introduse sunt incorecte!

- ➔ Utilizatorul introduce unul sau doua polinoame incorect.
- ➔ Eroarea corespunzatoare este semnalata. (Polinom Incorect!)
- ➔ Scenariul se intoarce la pasul 1.

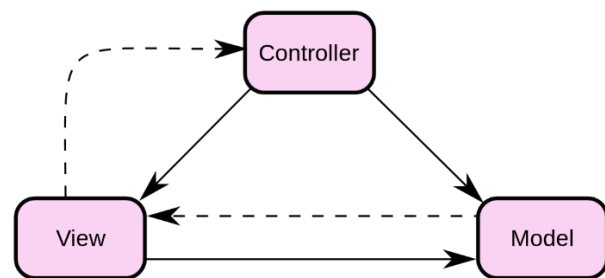
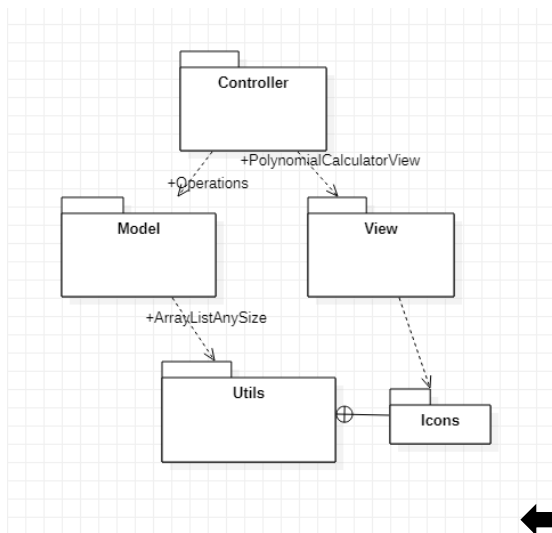




## Proiectare (decizii de proiectare, diagrame UML, structuri de date, proiectare clase, relatii, packages, algoritmi, interfata utilizator)

### Decizii de proiectare

În proiectarea aplicației am ales să folosesc modelul architectural pe mai multe nivele (eng. layers), mai precis arhitectura Model-View-Controller. Acest tip de abordare mi-a permis să îmi structurez clasele logic în pachete în funcție de tip și de utilizare. Pe lângă cele trei pachete se mai poate observa și pachetul Utils care conține o clasă ArrayListAnySize pe care am folosit-o în construirea modelului, aceasta fiind de fapt o clasă descendentă a clasei ArrayList. Tot în acest pachet se găsește un subpachet care conține iconitele folosite în realizarea interfeței grafice.



Source: <https://ro.wikipedia.org/wiki/Model-view-controller>

← Diagrama UML de pachete

### Diagrama UML de clase

- ❖ Pachetul Model este alcătuit din 3 clase: Monomial, Polynomial și Operations.

**Clasa Monomial** este clasa fundamentală a aplicației ce definește structura de monom. Aceasta clasă are ca și variabile instanță un coeficient și un grad. Am ales ca tipul coeficientului să fie double deoarece, deși polinoamele introduse de utilizator vor avea coeficienți întregi, pot să apară coeficienți reali la operațiile de împărțire și integrare. Un coeficient de tip double poate fi transformat într-un coeficient întreg printr-un cast de tip explicit, fără nicio problemă. Tot în această clasă se regăsesc două metode de afișare a monomului, singura diferență dintre ele fiind tipul coeficientului care va fi afișat: metoda *printIntegerCoefficient* va afișa un coeficient întreg, iar metoda *printCoefficient* va afișa un coeficient real.



**Clasa Polynomial** - este clasa care sta la baza clasei Operations. Cum monomul este un polinom cu un singur termen, putem deduce ca polinomul este de fapt o expresie formata din mai multe monoame (termeni). In clasa aceasta am luat ca si variabila instantia o lista de monoame pentru a stoca lista de termeni ai polinomului introdus de utilizator, si fiecarui termen ii va corespunde un coeficient si un grad. Tot in aceasta clasa se regaseste metoda *constructMonomialsList* care are o importanta deosebita deoarece preia input-ul utilizatorului care este de fapt un String si il "traduce" intr-o lista de monoame. Aceasta conversie se realizeaza cu ajutorul expresiilor regulate dupa cum urmeaza:

-inlocuiesc toate '+' cu '+-'. Ex:  $2x^3-3x-1$  va deveni  $2x^3+-3x+-1$

-fac impartirea termenilor dupa '+'. Ex:  $[2x^3, -3x, -1]$

-verific fiecare termen daca respecta unul dintre cele cazurile urmatoare:

**Caz 1:** termeni de forma  $a$  ( $a$ -constanta)  $\rightarrow$  `"[+-]?\\d+"`

**Caz 2:** termeni de forma  $ax$  ( $de gradul 1$ ),  $a \in \mathbb{N}^*$   $\rightarrow$  `"[+-]?\\d*x"`

**Caz 3:** termeni de forma  $ax^p$  ( $de grad \geq 1$ ),  $a \in \mathbb{N}^*$ ,  $p \in \mathbb{N}^*$   $\rightarrow$  `"[+-]?\\d*x\\^\\d+"`

-in cazul in care unul din cazurile de mai sus nu e respectat, se genereaza o exceptie

Metoda *displayRealCoefficients* este utilizata in afisarea polinoamelor rezultat ale operatiilor de impartire si integrare, unde pot sa apara coeficienti reali.



O alta clasa importanta in construirea modelului este clasa *ArrayListAnySize* din pachetul *Utils*. Aceasta clasa este descendenta a clasei *ArrayList*, si are ca si caracteristica principala faptul ca intr-o instantia a unei astfel de clase, cum este cazul listei de monoame din clasa *Polynomial* se poate adauga un element la orice index, restul elementelor precedente indexului la care s-a adaugat elementul fiind initializate cu un element de referinta- in cazul nostru un monom cu coeficient 0 si grad 0, pentru prima adaugare.

### Clasa Operations

Daca pana acum rolul claselor a fost sa defineasca operanzii cu care calculatorul de polinoame va lucra si anume polinoamele, rolul clasei *Operations* este de a implementa operatiile cu acesti operanzi. Astfel in aceasta clasa regasim 6 metode corespunzatoare a 6 operatii matematice: adunare, scadere, inmultire, impartire, derivare si integrare.

Pentru o mai buna intelegere voi descrie fiecare metoda in parte :

- Metoda *add (Polynomial, Polynomial)* –reprezinta operatia de adunare a doua polinoame. Aceasta se realizeaza prin adunarea coeficientilor corespunzatori



termenilor de același grad. Polinoamele fiind construite printr-o listă în care gradele cresc odată cu indecși, la indexul  $n$  având un polinom de grad  $n$  cu coeficientul corespunzător, această operație este foarte ușor de realizat.

$$P(X) + Q(X) = (a_n + b_n) * X^n + (a_{n-1} + b_{n-1}) * X^{n-1} + \dots + (a_1 + b_1) * X + (a_0 + b_0)$$

- Metoda *subtract (Polynomial, Polynomial)* – reprezintă operația de scădere a două polinoame. Aceasta se realizează prin scăderea din coeficienții primului polinom a coeficienților de grad corespunzător din cel de-al doilea polinom.

$$P(X) - Q(X) = (a_n - b_n) * X^n + (a_{n-1} - b_{n-1}) * X^{n-1} + \dots + (a_1 - b_1) * X + (a_0 - b_0)$$

- Metoda *multiply (Polynomial, Polynomial)* – reprezintă operația de înmulțire a două polinoame. Aceasta se realizează prin înmulțirea fiecărui termen al primului polinom cu toți termenii celui de-al doilea și adunarea termenilor de același grad din rezultat.

$$P(X) = 3 * X^2 - X + 1$$

$$Q(X) = X - 2$$

$$\Rightarrow P(X) * Q(X) = 3 * X^3 - X^2 + X - 6 * X^2 + 2 * X - 2 = 3 * X^3 - 7 * X^2 + 3 * X - 2$$

- Metoda *divide (Polynomial, Polynomial)* – reprezintă operația de împărțire a două polinoame. Aceasta se realizează prin împărțirea polinomului de grad mai mare la cel de grad mai mic sau egal cu al său. Pentru a implementa această operație am utilizat următorul algoritm:

Polynomial long division [2]

```

• function n / d is
•   require d ≠ 0
•   q ← 0
•   r ← n           // At each step n = d × q + r
•
•   while r ≠ 0 and degree(r) ≥ degree(d) do
•     t ← lead(r) / lead(d) // Divide the leading terms
•     q ← q + t
•     r ← r - t × d
•
•   return (q, r)

```

where +, -, and × represent polynomial arithmetic



$$P(X) = X^3 - 2X^2 + 6X - 5$$

$$Q(X) = X^2 - 1$$

$$(X^3 - 2X^2 + 6X - 5) : (X^2 - 1) = X - 2$$

$$\begin{array}{r} -X^3 \quad + X \\ \hline -2X^2 + 7X - 5 \\ 2X^2 \quad - 2 \\ \hline 7X - 7 \end{array}$$

=> Quotient = X-2; Remainder = 7X-7

- Metoda *derive (Polynomial)* – reprezintă operația de derivare a unui polinom. Aceasta se realizează prin înmulțirea coeficientului corespunzător fiecărui termen cu gradul său și reducerea ordinului său cu 1.

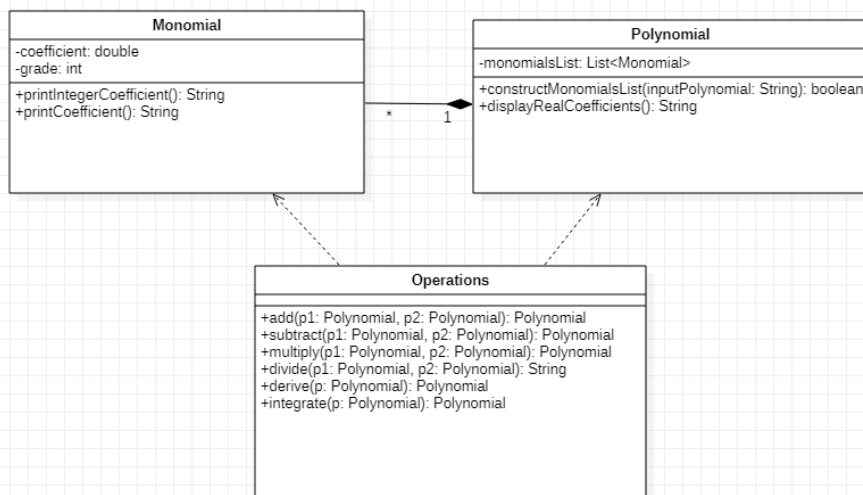
$$\frac{d}{dx} a_n X^n + a_{n-1} X^{n-1} + \dots + a_1 X + a_0 = n a_n X^{n-1} + (n-1) a_{n-1} X^{n-2} + \dots + a_1$$

- Metoda *integrate (Polynomial)* – reprezintă operația de integrare a unui polinom. Aceasta se realizează prin împărțirea coeficientului corespunzător fiecărui termen prin (gradul său + 1) și creșterea ordinului cu 1.

$$\int a_n X^n + a_{n-1} X^{n-1} + \dots + a_1 X + a_0 =$$

$$= \int a_n X^n dx + \int a_{n-1} X^{n-1} dx + \dots + \int a_1 X dx + \int a_0 dx,$$

$$\text{unde } \int a_n X^n dx = \frac{a_n X^{n+1}}{n+1} + C$$

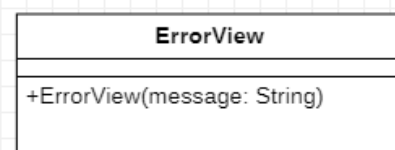
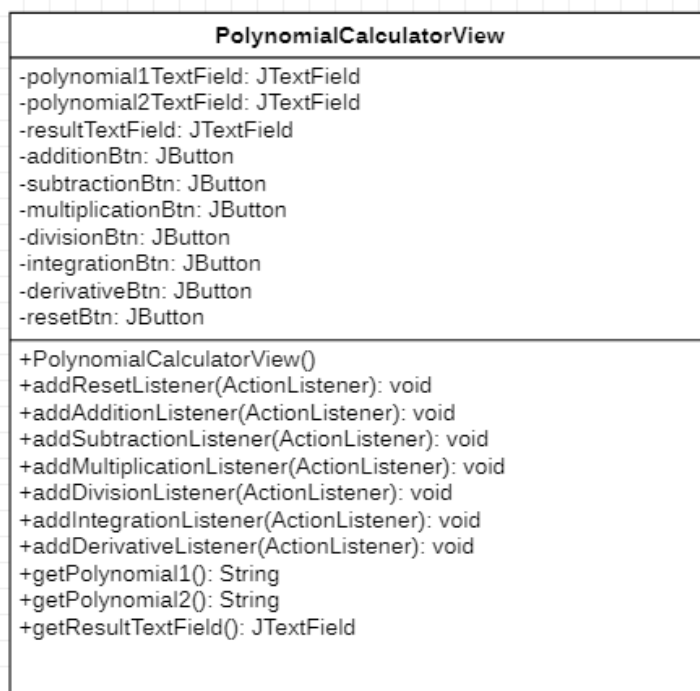




- ❖ Pachetul View este alcătuit din 2 clase: PolynomialCalculatorView și ErrorView. Clasele de aici sunt dezvoltate folosind pachetul Swing.

**Clasa PolynomialCalculatorView** – conține interfața grafică a calculatorului. Aceasta din urmă este compusă din 2 JTextField-uri unde se introduc cele două polinoame, un JTextField pentru afișarea rezultatului, 6 butoane pentru selecția operației dorite + un buton de Reset care golește câmpurile corespunzătoare celor 2 polinoame de intrare și cel al rezultatului. Toate componentele care alcătuiesc interfața grafică: butoane, panel-uri, label-uri, câmpuri de text sunt înglobate într-un top-level container (contentPanel).

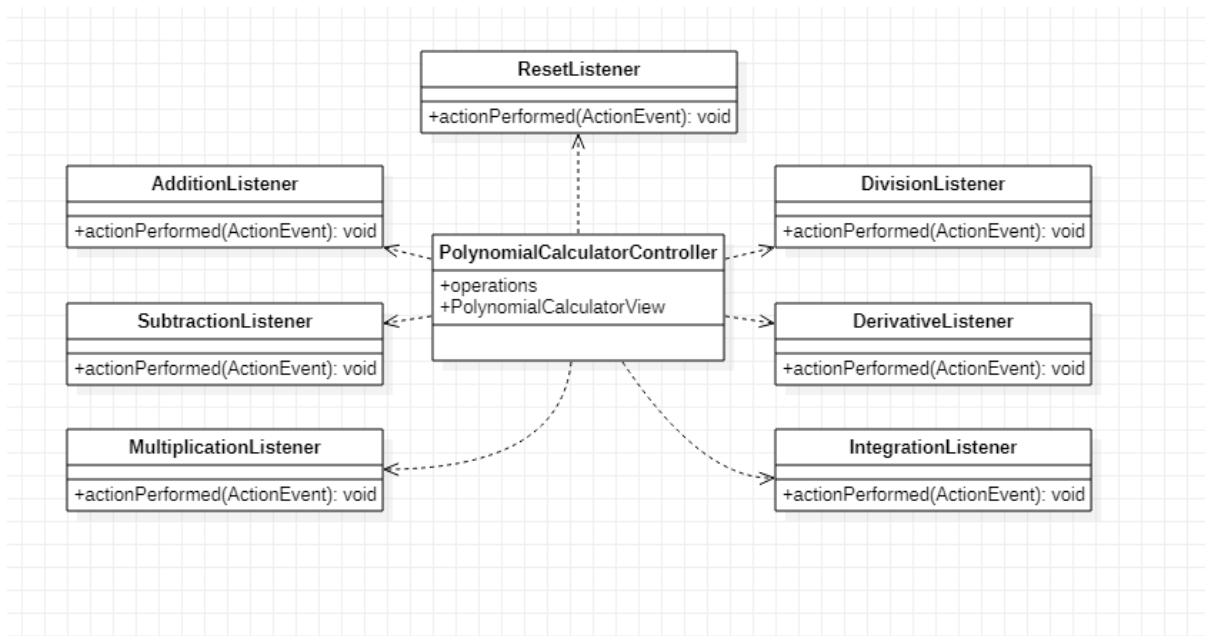
**Clasa ErrorView** este o clasă din GUI special construită pentru afișarea mesajelor de eroare rezultate în urma interacțiunii necorespunzătoare a utilizatorului cu aplicația. Astfel de fiecare dată când un polinom este introdus gresit sau nu s-au introdus suficiente polinoame pentru a efectua o anumită operație utilizatorul este avertizat prin deschiderea unei ferestre noi care conține un mesaj corespunzător.





- ❖ Pachetul Controller contine o singura clasa: PolynomialCalculatorController care este alcatuita din mai multe clase interne (ascultatori ai butoanelor din partea de view).

**Clasa PolynomialCalculatorController** este una esentiala, intrucat aceasta face legatura intre model si view. Aici se preia input-ul utilizatorului, se verifica daca au fost introduse corect datele si daca se poate efectua operatia, in caz contrar generandu-se mesaje de eroare corespunzatoare. Daca operatia este posibila, atunci controllerul da comanda de efectuare a acesteia si seteaza rezultatul pentru a putea sa fie vizualizat de utilizator.



## Implementare

- ❖ Pentru implementarea aplicatiei am folosit mediul de dezvoltare IntelliJ IDEA.

Odata ce am analizat problema, am definit scenariile si cazurile de utilizare, structurile de date necesare pentru aplicatie cat si niste diagrame UML de pachete, respectiv de clase pentru a surprinde fiecare detaliu, se poate trece la pasul de implementare, de transpunere in cod a ideilor de proiectare. Pentru partea de implementare intervin caracteristicile limbajului folosit, in cazul nostru limbajul Java.

Nu voi intra in foarte multe detalii, intrucat am incercat sa adaug cat mai multe comentarii in codul sursa pentru o intelegere cat mai buna.



➔ Implementarea metodei *subtract(Polynomial, Polynomial)* din clasa **Operations**

```
public Polynomial subtract(Polynomial polynomial1, Polynomial polynomial2) {
    //Declaram polinomul result unde vom stoca rezultatul operatiei de scadere
    Polynomial result = new Polynomial();

    // maxSize - retine maximul gradelor celor 2 polinoame
    int maxSize = Math.max(polynomial1.getMonomialsList().size(), polynomial2.getMonomialsList().size());
    ListIterator<Monomial> it1 = polynomial1.getMonomialsList().listIterator(polynomial1.getMonomialsList().size());
    ListIterator<Monomial> it2 = polynomial2.getMonomialsList().listIterator(polynomial2.getMonomialsList().size());
    int index = maxSize - 1;

    //parcurgem listele de termeni ai polinoamelor de la gradul cel mai mare la cel mai mic
    while (it1.hasPrevious() || it2.hasPrevious()) {

        //daca polinomul 1 este de grad mai mare decat cel al 2-lea ii adaugam termenii in rezultat atata timp cat gradul sau este mai mare
        while (it1.previousIndex() > it2.previousIndex()) {
            result.getMonomialsList().add(index, new Monomial(it1.previous().getCoefficient(), index));
            index--;
        }

        //daca polinomul 2 este de grad mai mare decat primul ii adaugam termenii in rezultat atata timp cat gradul sau este mai mare, dar cu semne contrare
        while (it2.previousIndex() > it1.previousIndex()) {
            result.getMonomialsList().add(index, new Monomial( coefficient: (-1) * it2.previous().getCoefficient(), index));
            index--;
        }

        //cand polinoamele au ajuns de acelasi grad, scadem coeficientii corespunzatori din fiecare polinom si ii adaugam la rezultat
        result.getMonomialsList().add(index, new Monomial( coefficient: it1.previous().getCoefficient() - it2.previous().getCoefficient(), index));
        index--;
    }

    return result;
}
```

Operatia de adunare se realizeaza similar.

➔ Clasa **ArrayListAnySize** :

```
public class ArrayListAnySize<E> extends ArrayList<E>{
    private E referenceElem;

    public E getReferenceElem() { return referenceElem; }

    public void setReferenceElem(E referenceElem) { this.referenceElem = referenceElem; }

    public void add(int index, E element){
        if(index >=0 && index <= size()){
            if(size()!=0)
                super.remove(index);
            super.add(index, element);
            return;
        }

        int insertZeros = index - size();
        for(int i = 0; i < insertZeros; i++){ //elem to insert in between the elements of the array
            super.add(referenceElem);
        }
        super.add(element);
    }
}
```



Dupa cum am precizat si in partea de Proiectare, aceasta clasa este foarte importanta deoarece ne ajuta sa adaugam un element intr-un array la orice index. Cum utilizatorul nostru introduce polinoamele in ordine descrescatoare a gradelor, in lista de monoame le vom adauga tot in aceasta ordine. Astfel pentru un polinom de grad  $n$  primul termen adaugat in lista de monoame va fi coeficientul termenului de grad  $n$ , impreuna cu gradul, adaugat la indexul corespunzator gradului. Am decis ca indexul sa corespunda cu gradul termenului pentru a simplifica operatiile si parcurgerile pe liste. Deci la adaugarea primului termen, cel de grad maxim, toti termenii precedenti vor fi initializati cu un element de referinta -in cazul acesta am ales sa fie un monom cu coeficient 0 si grad 0. La fiecare noua adaugare de dupa acest pas, va fi sters termenul existent la acel index (elemental de referinta) si se va adauga elementul dorit.

➔ Implementarea metodei *displayRealCoefficients()* din **clasa Polynomial**

```
public String displayRealCoefficients(){
    String str="";
    // parcurgem lista termenilor de la sfarsit (vrem sa afisam gradele descrescator)
    ListIterator<Monomial> it = monomialsList.listIterator(this.monomialsList.size());
    while (it.hasPrevious()) {
        Monomial prev=it.previous();
        // pentru fiecare termen apelam metoda printCoefficient din clasa Monom
        str+=prev.printCoefficient();
    }
    return str;
}
```

➔ Implementarea metodei *printCoefficient()* din **clasa Monomial**

```
public String printCoefficient() {
    String str="";
    if(coefficient>0 ) str+="+" +String.format("%.2f",this.coefficient);
    if(coefficient<0 ) str+="-" + String.format("%.2f",Math.abs(this.coefficient));

    if(coefficient!=0) {
        if (grade > 1) str += "x^" + this.getGrade();
        if (grade == 1) str += "x";
    }
    return str;
}
```





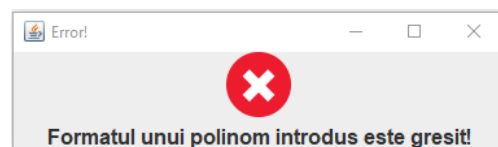
## ➔ Implementarea clasei **ErrorView**

```
package view;

import javax.swing.*;
import java.awt.*;

public class ErrorView extends JFrame {
    public ErrorView(String message){
        JLabel errorLabel=new JLabel(message,new ImageIcon( "src/utls/icons/errorIcon.png"),JLabel.CENTER);
        errorLabel.setVerticalTextPosition(JLabel.BOTTOM);
        errorLabel.setHorizontalTextPosition(JLabel.CENTER);
        errorLabel.setFont(new Font( "name: \"OpenSans\",Font.BOLD, size: 16));
        this.add(errorLabel);
        this.setTitle("Error!");
        this.pack();
        this.setDefaultCloseOperation(DISPOSE_ON_CLOSE);
        this.setLocationRelativeTo(null);
        this.setVisible(true);
    }
}
```

Exemple de erori:



## ➔ Implementarea ascultatorului de scadere din **clasa PolynomialCalculatorController**

```
class SubtractionListener implements ActionListener {

    @Override
    public void actionPerformed(ActionEvent e) {
        Polynomial polynomial1 = new Polynomial();
        Polynomial polynomial2 = new Polynomial();
        try {
            if (polynomialCalculatorView.getPolynomial1().isEmpty() || polynomialCalculatorView.getPolynomial2().isEmpty()) {
                new ErrorView("Trebuie sa introduceti 2 polinoame pentru a efectua operatia!");
            } else {
                if (!polynomial1.constructMonomialsList(polynomialCalculatorView.getPolynomial1()))
                    new ErrorView("Primul polinom este introdus gresit! Introduceti din nou acest polinom!");
                else if (!polynomial2.constructMonomialsList(polynomialCalculatorView.getPolynomial2()))
                    new ErrorView("Al doilea polinom este introdus gresit! Introduceti din nou acest polinom!");
                else {
                    Polynomial result = operations.subtract(polynomial1, polynomial2);
                    if (result.toString().isEmpty())
                        polynomialCalculatorView.getResultTextField().setText("0");
                    else
                        polynomialCalculatorView.getResultTextField().setText(result.toString());
                }
            }
        } catch (Exception ex) {
            new ErrorView("Formatul unui polinom introdus este gresit!");
        }
    }
}
```



## Rezultate

➔ Rezultatul operației de scădere

Pentru partea de testare am folosit framework-ul JUnit. Am testat fiecare metoda din **clasa Operations** pentru a ma asigura ca functionalitatea este cea dorita. Rezultatele au fost cele asteptate, in cazul in care polinoamele introduse au fost corecte. Am reusit sa tratez si cazurile in care pot sa apar erori in introducerea polinoamelor si astfel rezultatele sa nu fie cele dorite. Metoda *constructMonomialsList(inputPolynomial: String)* returneaza o valoare booleana, true daca fiecare termen al polinomului a respectat unul dintre cele trei pattern-uri descriese in etapa de proiectare, false in caz contrar.

De asemenea inainte de a integra fiecare componenta in intreg, am incercat sa testez functionalitatea ei, definindu-mi input-uri specifice pentru rolul pe care aceasta ar trebui sa-l aiba in aplicatie.

Mai jos sunt prezentate rezultatele testatii operatiilor folosind JUnit si se poate observa cum testele au avut success, adica rezultatul asteptat corespunde cu cel furnizat de operatie.



✓ Test Results	27 ms
✓ OperationsTest	27 ms
✓ subtract()	16 ms
✓ derive()	2 ms
✓ divide()	5 ms
✓ add()	2 ms
✓ integrate()	1 ms
✓ multiply()	1 ms

```

@Test
void subtract() {
    operation="Subtraction";

    try{
        polynomial1.constructMonomialsList( inputPolynomial: "6x-3");
        polynomial2.constructMonomialsList( inputPolynomial: "2x-1");
        expectedResult="+4x-2";
    }
    catch (Exception e)
    {
        System.out.println(e.getMessage());
    }
    assertEquals(expectedResult,operations.subtract(polynomial1,polynomial2).toString(), message: "Subtraction Operation-Failed!");
}

```

## Concluzii

Deși nu a fost un parcurs ușor în dezvoltarea acestei aplicații, și m-am lovit de mai multe obstacole, mă bucur că în final am reușit să le depășesc și am învățat din ele.

Dacă la început totul mi s-a părut relativ greu, pe măsură ce am avansat în dezvoltarea proiectului mi-am dat seama că pentru toate este o soluție.

Ce consider că am învățat din acest proiect, este faptul că este necesară o analiză foarte atentă a cerințelor, o proiectare la fel de atentă și că trebuie luate toate cazurile în considerare pentru a defini cât mai corect modelul de date. Preluarea input-ului utilizatorului a fost iarăși o provocare, care a necesitat o muncă destul de intensă, pentru a lua în considerare toate neajunsurile care pot să apară.

Și cum în orice este loc de mai bine, și aplicația aceasta ar putea fi îmbunătățită și extinsă. De la design-ul interfeței grafice până la adăugarea de noi funcționalități, aplicația poate fi îmbunătățită în așa fel încât operațiile cu polinoame să se realizeze cât mai interactiv și să ne facă viața mai ușoară, întrucât avem multe aplicații ale acestora în viața cotidiană.



## Bibliografie

- [1]- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Polinom>
- [2]- [https://en.wikipedia.org/wiki/Polynomial\\_long\\_division](https://en.wikipedia.org/wiki/Polynomial_long_division)
- [3]- FUNDAMENTAL PROGRAMMING TECHNIQUES (ASSIGNMENT 1  
SUPPORT PRESENTATION)